

[Aksel Larsen.]

saa maa sige, sine politiske Aarsager. (Victor Larsen: Det har man netop ikke faaet!). Det er mig ikke bekendt, at det har været Tilfældet, at Roerne ikke er blevet taget op, men det skulde interessere mig, om det ærede Medlem her eller i Udvalget kunde komme med nogen Dokumentation desangaaende. Vi fik, da vi behandlede sidste Aars Sukkerlov i Foraaret 1946, at vide, at den var helt gal med Arbejdskraft, men det er, saa vidt jeg forstaar, netop i 1946 gaaet godt med at faa Roerne taget op. Det kan ganske vist være vanskeligt at faa skaffet Arbejdskraft, det hænger sammen med en vis almindelig Vanskelighed ved at skaffe Arbejdskraft til Landbruget — jeg siger udtrykkeligt „en vis almindelig Vanskelighed“, fordi stort set faar Landbruget den Arbejdskraft, det har Brug for, men paa den anden Side er Forholdene, de materielle og kulturelle Vilkaar, der bydes Arbejderne paa Landet, generelt af en saadan Art, at de ikke stimulerer Arbejderne til at blive derude, hvis der er Arbejde at faa i Byerne eller ved Industrien.

Hvad specielt Sukkerroerne angaar, kan jeg henvise til den Tale, min Partifælle, det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen, holdt under Finanslovdebatten, hvor han paa-pegede, at navnlig de sociale Forhold, man byder Arbejderne i Roemarkerne, er under enhver Kritik, og at en Forbedring her er nødvendig. Jeg vil samtidig sige, at hvis der i dette Land mangler Arbejdskraft — og der er Mulighed for, naar Frostene kommer af Jorden og det passer Regeringen at op-hæve sit arbejdsløshedsskabende Cirkulære, at der igen vil blive Arbejde til Flertallet af Lønarbejderne i dette Land —, men hvis det skulde knibe med Arbejdskraft til Roerne, synes jeg, man skulde koncentrere sig noget mere om at give Arbejdskraften bedre Vilkaar at arbejde under og indføre mere fornuftige Metoder, navnlig f. Eks. ved Roernes Transport. Roernes Optagning er i alt Fald kun i ringe Grad mekaniseret, og det er et modbydeligt og vanskeligt Arbejde, og jeg skulde da tro, at det var muligt at faa mekaniske Roeoptagere i større Grad bragt i Anvendelse. Naar man har faaet taget Roerne op og hugget af, læsser man dem paa nogle Vogne, og da de ikke skal køres til Fabrikken alle sammen, kører man dem til Vejkanten og læsser dem af, og senere læsser man dem paa Lastbiler, som skal køre dem til den nærmeste Jernbanestation; de skal saa læsses paa Jernbanevogne, det sker gerne pr. Greb. Det maa kunne gøres paa en mere praktisk Maade; det er man for

øvrigt klar over, og man er allerede saa smaat begyndt paa at indføre Forbedringer, men det maa først og fremmest være Sukkerfabrikkerne, som er ansvarlige for, at man ikke tidligere har optaget et Arbejde paa at indføre Forbedringer. Jeg synes, man skulde tage sig sammen og gøre det.

I øvrigt har der været talt om, at Fabrikkerne for Alvor er i Gang med det, og det skal der bruges Kapital til. Jeg vil paa-pege det interessante Faktum, at efter at Lovforslaget var fremsat her og Handelsministeren havde holdt sin Fremsættelsestale, steg De danske Sukkerfabrikkers Aktier, der i Forvejen stod i godt 166, 9 Points til 175. Det kunde tyde paa, at man er blevet opmuntret ved Fremsættelsen af Forslaget til indeværende Aars Sukkerlov, eller at der er noget i den højtærede Handelsministers Tale, som har opmuntret Folk, saa de siger, at det er værdifuldt at sikre sig Aktier i Sukkerfabrikkerne. Grunden til Optimismen er øjensynligt, at man hæfter sig ved en Passus i Ministerens Fremsættelsestale — den staar i Fortrykket Sp. 2298; jeg beder Formanden om Tilladelse til et kort Citat. Ministeren taler om, at man maa over til en ret udstrakt Mekanisering, navnlig for saa vidt angaar Aflæsningsforholdene, og dette er jo ganske rigtigt, men saa tilføjer han:

„Hvis dette skal gennemføres nogenlunde rationelt, vil det kræve en meget betydelig Kapitalinvestering, og dette bør formentlig ordnes paa den Maade, at der gives Fabrikkerne Tilladelse til at foretage Udvidelse af Aktiekapitalen.“

Det lader til, at det er denne Passus i Ministerens Tale, der har gjort Børsen saamunter, og det fremgaar ogsaa af de Meddelelser, man læser i Aviserne, at man allerede har Planer om at udvide Aktieselskabet De danske Sukkerfabrikkers Aktiekapital.

Jeg tror ikke, Ministerens Opfattelse kan blive staaende som gældende. Nu skulde det i Almindelighed ikke kunne forøge Aktiernes Værdi — hvis ikke det aarlige Udbytte er urimelig højt —, at man faar Lov til at udvide Aktiekapitalen. De 166 er i Forvejen en temmelig høj Kurs, selv om man ogsaa regner med det ekstra Udbytte, Sukkerfabrikkerne med tvivlsom Bærettigelse har udbetalt, paa 7½ pCt., men Forholdet er det, at ved alle senere Udvidelser af Aktiekapitalen i De danske Sukkerfabrikker har man valgt at give de gamle Aktionærer nye Aktier til en Kurs, som ligger langt, langt under den Kurs, Aktierne handles til paa Børsen. Det vil naturligvis